

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ (ΚΟΥΛΙΑΚΙΑΣ)

ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΩΝ ΟΙΚΩΝ, ΗΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ
ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΒΕΡΡΟΙΑ 1980

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ (ΚΟΥΛΙΑΚΙΑΣ)
ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΩΝ ΟΙΚΩΝ ΗΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ**

Ἐποιήθησαν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει

ὁ π ὁ

Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ (ΚΟΥΛΙΑΚΙΑΣ)

**ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΩΝ ΟΙΚΩΝ, ΗΤΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ
ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ**

ΒΕΡΡΟΙΑ 1980

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Π ρ ο ς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Παῦλον

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς ὑποβληθείσας ἡμῖν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 165/1-6-1979 ὑμετέρου ἐγγράφου ἀκολουθίας, α) τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου, Πολιούχου Βερροίας, β) τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Πύργου, γ) τῆς Ὁσιομάρτυρος Ἱεροσαλήμ καὶ παρακλητικὸν Κανόνα εἰς τὸν Ὁσιον Θεοφάνην, πολιούχον Ναούσης, ποιηθείσας ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαναντίου, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Θεοφίλου, Προέδρου τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ Ἔργου τῆς 122ας Συνδικτικῆς Περιόδου, Συνδικτικῇ ἀποφάσει, ληφθείσῃ ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 4-9-1979, ἐγκρίνομεν ταύτας ὡς καλῶς ἐχούσας κατ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶν πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς κατ' ἡμᾶς Ἀγιοπάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐταῖς καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλῃτε ἡμῖν πέντε (5) ἀντίτυπα τῶν ἐκδοθησομένων ἀνωτέρω Ἀκολουθιῶν διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικοῦ Ἔργου καὶ Θείας Λειτουργίας.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς

† Ἀρχιμ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΛΙΑΠΗΣ

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ἡ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῆς Βερροίας σεμνύνεται καὶ καυχᾶται, διότι ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ χορείαν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ὡς ἀσιέρες πάμφωτοι καταλάμπουσιν ἐν τῷ νοητῷ σιερεώματι τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Μετὰ θαυμάτης εὐλαθείας κλίνομεν τὰ γόνατα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος πρὸ τῆς σεπτιῆς εἰκόνης τοῦ Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ Κουλιακιώτου, ὅστις ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴν 8ην Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1774 ἀπόφοιτος ὢν τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς. Ἀγάλλεται καὶ χαίρει ἡ γενέτειρά του Χαλάστρα — ἄλλοτε ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς Καμπανίας — διότι ἔχει τοιοῦτον προστάτην καὶ βοηθόν.

Ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης ἐκδόσεως τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ Κουλιακιώτου, εἶναι διττός: πρῶτον ἡ ὀφειλομένη τιμὴ πρὸς τὸν Νεομάρτυρα καὶ ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ καὶ δεύτερον ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ φρονήματος τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Μητροπολιτικῆς ἡμῶν Περιφερείας.

Προσφέροντες τὴν παροῦσαν ἀκολουθίαν, — ἡ ὁποία ἐποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ Γερασίου Μικραγιαννανίου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας — εἰς τὸ εὐσεβὲς καὶ ἀγαπητὸν ἡμῶν ποίμνιον καὶ εἰς πάντα εὐσεβῆ, ἐπικαλούμεθα ἐπ' αὐτοὺς τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Νεομάρτυρος Ἀθανασίου.

Ἐγγραφον ἐν τῷ Ἱερῷ Ἐπισκοπείῳ Βερροίας τὴν Κυριακὴν τῆς Στανροπροσκυρήσεως 1980.

† Ὁ Βερροίας, Καμπανίας καὶ Ναούσης

Π Α Υ Λ Ο Σ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ η΄

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ ΚΟΥΛΙΑΚΙΩΤΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Α΄ θανασίας τῷ στέφει καλλωπιζόμενος, καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις, ἀγαλλόμενος Μάρτυς, ἰκέτευσ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου τὴν σεπτὴν, καὶ τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Α΄ θανασίας τὴν χάριν καὶ τὴν λαμπρότητα, ἐν τῇ ζωῇ ἐκφαίνων, καθαρότητι τρόπων, νομίμως ἡγωνίσω ὑπὲρ Χριστοῦ, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε, τῆς ἀσεβείας τὸ φρύαγμα καθελών, τῇ ἐνστάσει σου πανεύφημε.

Α΄ θανασίας τὴν τρίβον βαδίζων ἔνδοξε, τῆς ἀθανάτου δόξης, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, ἀνδρείως ὑπομείνας ὑπὲρ Χριστοῦ, δι’ ἀγχόνης τὸν θάνατον. Ἀλλὰ δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Νεομάρτυς Ἀθανάσιε.

Α'θανασίας ἐκλάμπων ταῖς ὡραιότησι, τῇ σῇ πατρίδι δίδου, τὴν θερμὴν ἀρωγὴν σου, ὡς ἔχων παρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, 'Αθλητὰ 'Αθανάσιε· ὅτι ἐν σοὶ ἐγκαυχᾶται περιφανῶς, καὶ γεραίρει σου τὴν ἄθλησιν.

Δόξα. 'Ηχος δ'.

Α'γάπη θεία νευρούμενος, τῆς εὐσεβείας τὸ κράτος ὑπέδειξας, ἀθλητικῇ ἐνστάσει, Νεομάρτυς 'Αθανάσιε· ἀνδρείως γὰρ προεῖλου τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν, ἁμαρτίας ἀπολαυσιν, ὑπερφρονήσας πάντων τῶν γενηρῶν, οὐρανίῳ φρονήματι· καὶ νῦν ἀθλητικῆς εὐκλείας τυχὼν, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν ἰκέτευε, 'Αθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. 'Ο αὐτός. Τῆς 'Εορτῆς.

Τὴν πάνσεπτόν σου Γέννησιν, Παναγία Παρθένε 'Αγνή, τῶν 'Αγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἰκετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων. Θεοτόκε Πανύμνητε καὶ 'Απειρόγαμε.

'Απόστιχα.

'Ηχος β'. Οἶκος τοῦ 'Εφραθα.

Νέος ἐν 'Αθληταῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσας, ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, θεόφρον 'Αθανάσιε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος...

Α"νθος ὑπεριδὼν, νεότητος ἐμφρόνως, ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως, τὸν θάνατον ἐδέξω, θεόφρον 'Αθανάσιε.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...

Χαίρει ἡ σὴ πατρίς, τελοῦσα σου τὴν μνήμην, καὶ τῷ σεπτῷ ναῷ σου, ἐν πίστει προσιοῦσα, θεόφρον 'Αθανάσιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Α"ναρχε Παντουργέ, Τρισήλιε Θεότης, λιταῖς 'Αθανασίου, τοῦ νέου 'Αθλοφόρου, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Βλάστημα εὐκλεές. ἐξ ᾽Αννης ἀνεφύης. Παρθένε Θεοτόκε· διὸ
τὴν Γέννησίν σου, χρεωστικῶς δοξάζομεν.

Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτίκια ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ
καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ως οὐράνιον φρόνημα, ἐσχηκὼς ἐν νεότητι, τὸν ἀγῶνα ἤνυσας τῆς ἀθλήσεως, μεγαλοφρόνως καὶ ἥσχυνας, τὸν δόλιον δράκοντα, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, Ἀθανάσιε· διὰ τοῦτο τελοῦμέν σου τὴν μνήμην, ὡς Χριστοῦ σε Ἀθλοφόρον, καὶ ἀριστέα γεραίροντες.

Εὐσεβείας τοῖς δόγμασι, τεθραμμένος μακάριε, καὶ σοφίας χάριτι σεμνυνόμενος, ὡς νεανίας θεόληπτος, οὐδόλως ὑπέκνυσας, ἀσεβοῦντων τῇ βουλῇ, ἀλλ' ἀνδρείως ἐκήρυξας, Ἀθανάσιε, τοῦ Σωτῆρος τὸ ὄνομα τὸ μέγα, ὑπὲρ οὗ καὶ τὴν ἀγχόνην, Μάρτυς ὑπέστης γηθόμενος.

Οὔτε ἄνθος νεότητος, οὐ τιμῶν ἢ ἀπόλαυσις, οὔτε δόξα πρόσκαιρος οὔτε θάνατος, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης σε, χωρίσαι δεδύνηνται, Ἀθανάσιε στερεέ· σὺ γὰρ πάντων ἀνώτερος ἀναδέδειξαι, ἐν τῇ πίστει Κυρίου καὶ ὑπῆλθες, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, ἀκαταπλήκτω φρονήματι.

Ωσπερ ρόδον πανεύοισμον, καὶ φυτὸν εὐθαλέστατον, καὶ ὡραῖον ὄρηκα Ἀθανάσιε, ἀθανασίας καὶ χάριτος, καὶ Μάρτυρα ἔνδοξον, καὶ γενναῖον Ἀθλητὴν, τῆς Χριστοῦ παρατάξεως, εὐφημοῦμέν σε, ἐναθλήσαντα χρόνοις ἐν ὑστέροις, καὶ αἰσχύναντα τὴν πλάνην, τῇ ψυχικῇ σου στερεότητι.

Ταῖς βολίσι τῶν λόγων σου, τοὺς ἀπίστους κατέτρωσας, καὶ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἐμεγάλυνας, καὶ μαρτυρίου τὸν δίαυλον, τέλεσας ἀνέδραμες, νικηφόρος πρὸς Χριστόν, δι' ἀγχόνης δεξάμενος, τέλος ἅγιον, Ἀθανάσιε νέε Ἀθλοφόρε, καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις, περιφανῶς συνηρίθμησαι.

Ω "σπερ ἅγιον βλάστημα, καὶ λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα, καὶ μεσί-
την μέγιστον πρὸς τὸν Κύριον, ἢ σὲ βλαστήσασα Ἁγίε, γε-
ραίρει κωμόπολις, καὶ ναὸν σοι ἱερὸν, εὐλαβῶς ἀνεγείρασα. ἐορτά-
ζει σου, Ἀθανάσιε μνήμην τὴν ἁγίαν, τὴν θερμὴν σου προστασίαν,
ἐκδεχομένη ἐκάστοτε.

Δόξα. Ἦχος πλ. 6'.

Σ ἡμερον ὁ νέος Ἀθλητὴς Ἀθανάσιος, ἀθανάτοις δωρεαῖς πε-
ποικιλμένος, ὡς ἑωσφόρος φαινός, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλε·
τῷ φωτὶ γὰρ τοῦ Χριστοῦ, καταυγασθεὶς τὴν καρδίαν, τὴν ὁδὸν τοῦ
μαρτυρίου ἀπροσκόπτως ὥδευσε, καὶ τῶν παγίδων τοῦ σκότους ἐρρύ-
σθη, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως· ζήλω' εὐσεβείας γὰρ πυρωθεὶς, τῶν
πάλαι Μαρτύρων ὁμότροπος ὤφθη, τῶν ἀντικειμένων κατελὼν τὸ
φρύαγμα· καὶ διὰ θανάτου, τὴν ἀθάνατον ζωὴν δρεψάμενος, τῆς αἰω-
νίου δόξης ἡξίωται, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Σ ἡμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις, ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον
ἅγιον ἐπὶ γῆς, ἐαυτῷ προητοίμασεν· ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ
τοὺς οὐρανοὺς, οὐρανὸν ἔμψυχον, ἐν φιλανθρωπίᾳ κατεσκεύασεν·
ἐξ ἀκάρου γὰρ ρίζης, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν, τὴν Μη-
τέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς,
Κύριε δόξα σοι.

Ἑῖσοδος· Φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συνα-
χθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐ-
τοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστά, ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς
μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνε-
σθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν
ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.
Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι.
Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγ-
γειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς
ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ

οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκαύτωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 5, στ' 1).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὥς ἀπὸ ἐνκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὥς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κα-

κοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Α γάλλου ἐν Κυρίῳ, ἡ κομόπολις Πύργος, Ἀθανάσιον τὸν νέον Ἀθλητὴν, ὡς ἄνθος εὐωδέστατον, τῇ Ἐκκλησίᾳ προβάλλουσα· τῆς ἐν Χριστῷ γὰρ εὐσεβείας γεωργήσας τοὺς καρπούς, τῆς ἀσεβείας καθεῖλε τὴν ἰσχύν, μηδόλως φεισάμενος, τῆς οἰκείας ζωῆς· καὶ ὡς θῦμα καθαρὸν, Κυρίῳ προσενεχθεὶς, ἀπαύστως πρεσβεύει, διδόναι ἡμῖν ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Τ ἡ θύραθεν γνώσει, ἐπιμελῶς ἐκπαιδευθεὶς, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου, τὰς πορείας κατεύθυνας, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε· καὶ ἐν τῷ θείῳ θελήματι, τὰς κινήσεις ρυθμίζων τοῦ νοός, πάντα ὡς σκύβαλα ἡγήσω, δόξαν φθαρτὴν καὶ σώματος ἀκμήν, καὶ προθύμως προέκρινας, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτύριον· καὶ γεγραῖς ἐπαγγελίας μὴ χανωθεὶς, τυραννικῶν ἀπειλῶν ἀνώτερος ὦφθης, ἀθλητικῇ ἀνδρεία καλλωπιζόμενος. Ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, δόξα καὶ τιμὴ τῆς σῆς πατρίδος, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος γ'.

Ν εανικὴν ἄγων ἡλικίαν, μαρτυρικὴν ἐπεδείξω ἀνδρείαν, σεαυτὸν ἀπαρνησάμενος, Νεομάρτυς Ἀθανάσιε· καὶ τὴν καλὴν ὁμολογήσας ὁμολογίαν, τῶν τῆς Ἀγαρ υἱῶν ἐφάυλίσας τὸ φρόνημα, ὡς υἱὸς τοῦ φωτός, καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων μιμητής, καὶ τῆς ἀληθοῦς σοφίας, ἐραστὴς μακάριε. Καὶ νῦν μαρτυρικῆς ἡξιωμένος λαμπρότητος, σκότους παθημάτων ἀπάλλαξον, τοὺς σε φαιδρῶς γεραίροντας.

Ἦχος δ'.

Τ οῦ φωτὸς ἐνδεδυμένος τὰ ὅπλα, τὸν τοῦ σκότους κατηγωνίσω ἄρχοντα, μαρτυρικοῖς ἀγῶσι, Νεομάτυς Ἀθανάσιε· νεότητος γὰρ ὥραν ὑπεριδὼν, τὴν ἀληθὴ εὐκληρίαν ἐξεζήτησας, ἣν Χρι-

στός παρέχει, τοῖς ἀγαπήσασιν αὐτόν, καὶ τοῖς ἔχνεσιν αὐτοῦ, πορευθεῖσιν ἀκλινῶς· καὶ τὸν δι' ἀγχόνης μὴ δείσας θάνατον, τὴν τοῦ πόθου πλήρωσιν εὖρες, ἀθανάτου ζωῆς ἀξιωθεῖς. Αὐτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβεΐαις σου, Ἀθλητὰ μακάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Εν ἀνδρείῳ παραστήματι, καταπλήξας τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῶς ἐδόξασας, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε· τῇ γὰρ πλάνῃ μὴ ὑπενδούς, δυνατωτέραν πᾶσιν ἔδειξας, τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν, ἐν ὥρᾳ νεότητος, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον ἠδέως δεξάμενος. Καὶ νῦν ἀθανάτων ἀμοιβῶν, κοινωνὸς χρηματίζων, ἰκέτευε δεόμεθα, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Εν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἐορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβίδ, σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν αὐτῇ, σὺν τῷ Γαβριηλ οἱ πιστοί. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Νεομάρτυς Χριστοῦ, τῆς κωμοπόλεως τοῦ Πύργου ἀγλαῖσμα, τὸ κλέος τῆς Καμπανίας, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτής· Μακεδόνων νέον ἐγκαλλώπισμα, ἁλκινὲ Ἀθανάσιε, Ἀθλητῶν ἰσοστάσιε· εὐχρηστον σκεῦος, τῆς σοφίας τῆς θύραθεν, καὶ τῆς ἁνωθεν, ἐπιπνοίας θησαύρισμα· κρίνον τὸ εὐωδέστατον, καὶ ῥόδον μυρίπνοον, τὸ κατευφραῖνον καρδίας, τῇ εὐωδίᾳ τῆς χάριτος· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος...

Γνώσει κεκοσμημένος λαμπρῶ, ὥσπερ ἀγχίνους νεανίας μακάριε, τὸν δόλον τοῦ παλαμναίου, σοφῶ διέγνωσ νοῖ, καὶ ἐχθρῶν ἀπώσω ἅπαν δέλεαρ· ἐντεῦθεν διέδραμες, μαρτυρίου τὸ στάδιον, τὴν τῶν Μαρτύρων, ἀρετὴν ἐκμιμούμενος, Ἀθανάσιε, ἀνενδότῳ

φρονήματι· ὅθεν τῆς δόξης μέτοχος, αὐτῶν ἀναδέδειξαι, καλῶς τελέσας τὸν δρόμον, τῆς ἱεραῆς σου ἀθλήσεως, μεθ' ὧν καὶ δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...

Χαίροις ὁ δι' ἀγάπην Χριστοῦ, ἄνθος νεότητος καὶ δόξαν τὴν ρέουσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡδέα τε καὶ τερπνά, οὐρανίῳ πόθῳ ἀπώσάμενος, κλεινὲ Ἀθανάσιε, καὶ προθύμως δεξάμενος, τὸν δι' ἀγχόνης, βιαιότατον θάνατον· ὅθεν ἔδραμες, πρὸς ζωὴν τὴν ἀθάνατον, στέφος τὸ ἀμαράντινον, ἀξίως δεξάμενος, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Κυρίου, ὡς Ἀθλοφόρος περιδοξος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, **Ἦχος πλ. δ'.**

Α'θλητικὴν ἀνθηφορήσας δόξαν, εὐσεβείας ἀρότρῳ, καρποὺς ἡδίστους τῇ Ἐκκλησίᾳ προσάγεις, Νεομάρτυς Ἀθανάσιε· ὧν ὁ θεῖος γλυκασμός, πλάνης πικρίαν ἀποπαύει, καὶ τῶν πιστῶν διεγείρει τὰς ψυχάς, πρὸς μετοχὴν τῆς θείας χρηστότητος· νομίμως γὰρ ἠθλήσας, τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ ἐπαξίως δεδόξασαι, ἀθανάτοις ἀμοιβαῖς, Χριστὸν ἡμῖν ἰλεούμενος, Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν, **Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.**

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται, ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητηρ, τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρὼν βλαστήσασα ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Δικαίων, Ἰωακείμ καὶ Ἀννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοίνυν, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται. Τίκτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζειται. Ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτως ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς θύραθεν σοφίας κεκτημένος τὰς χάριτας, ἐνήθλησας νομίμως, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε, καὶ ἥσχυνας τῆς πλάνης τὴν ὄφρυν.

τὸ ὄνομα δοξάσας τοῦ Χριστοῦ· διὰ τοῦτο πάσης βλάβης καὶ ἀναγκῶν, λυτροῦσαι τοὺς βοῶντάς σοι· δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Πύργου ἀγλαΐσμα, καὶ Καμπανίας πυρσός, ἐδείχθης ὡς ἠθλήσας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, κλεινὲ Ἀθανάσιε· ὄθεν ὡς πολιοῦχον, εὐφημοῦντές σε Μάρτυς, δεόμεθα τοῦ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Η γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως νέον Ἀθλητὴν, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, ὑμνοῦμέν σε φαιδρῶς, Ἀθανάσιε Μάρτυς, τὴν μνήμην σου γεραίροντες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· Ἀεὶ πρέσβευε, τῷ Ἀθλοθέτῃ Κυρίῳ, δοῦναι ἔλεος, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν, τοῖς σὲ μακαρίζουσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α'ναβόησον Δαβίδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον· ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον ὁ ἔχων, τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ως νεόφωτον ἄστρον κόσμῳ ἀνέτειλας, Ἀθανάσιε Μάρτυς ἐκ Μακεδόνων τῆς γῆς, καὶ πυρσεύεις τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐορτάζουσας λαμπρῶς, τὴν μνήμην σου τὴν ἁγίαν, καὶ τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦσαν, τὸν στεφανώσαντά σε Ἅγιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'κ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαβίδ, ἡ θεόπαις Μαριὰμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα καὶ θεουργεῖται. Συγχαρήτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται καὶ Ἄννα, πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸ δι' ἀγχόνης ὑποστάς ἅγιον τέλος, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Σωτῆρος Ἀθλοφόρε, τοῦ Βελίαρ ἀπηγχόνισας τὰς δυνάμεις, καὶ χαίρων πρὸς τὰς οἰκήσεις τῶν οὐρανῶν, ἀνῆλθες τροπαιοφόρος καὶ Ἀθλητῶν, ταῖς χορείαις ἡρίθμῃσαι, καθικετεύων ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ἐκβοῶντων σοι· χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Α'γαλλιάσθω οὐρανὸς γῇ εὐφραινέσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανὸς ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ Θεόνυμφος αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, Ράβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαβίδ. Ὅντως θαῦμα παράδοξον!

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ ὁρθρῷ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τῆς ἀληθείας τῇ γνώσει ὠχυρωμένος τὸν νοῦν, τῆς ἀπάτης καθεῖλες τὸ ὀχύρωμα, τῷ μοχλῷ τῶν ἀγώνων, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε· καὶ τῆς ἀθανασίας τῷ φωτὶ ἀτενίζων, τὰ τοῦ σκότους διέβης προσκόμματα, καὶ ταῖς τῶν Ἀγίων προσεχώρησας λαμπρότησι· μεθ' ὧν πρέσβευε Κυρίῳ, Νεομάρτυς ἔνδοξε, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, φέροντες τηνδε ἀκροστιχίδα.

«Ἀθανάσιε χαῖρε πολλάκις. Γερασίμου».

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Α'θάνατον εὐκλειαν, ἀπολαβὸν Ἀθανάσιε, φωτὶ με καταύγασον, τῆς σῆς λαμπρότητος, ἵνα μέλψω σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην, καὶ τὰ τῆς ἀθλήσεως, Μάρτυς παλαιίσματα.

Θεὸν τὸν ἀθάνατον, Χριστὸν τὸν πάντων δεσπόζοντα, ἐμφρό-
νως ἠγάπησας, νοῦ καθαρότητι, καὶ ἐνήθλησας, ὑπὲρ αὐτοῦ
ἀνδρείως, στερερὲ Ἀθανάσιε, ὑστέροις ἔτεσιν.

Αγάλλεται σήμερον, ἡ σὴ πατρίς Ἀθανάσιε, τελοῦσα τὴν μνή-
μην σου, καὶ ἐκβοῶσά σοι· Σὺ μου καύχημα, καὶ τεῖχος Νεο-
μάρτυς· διό με ἀπάλλαττε, πάσης στενώσεως.

Θεοτοκίον.

Ναὸς φωτοστόλιστος, καὶ φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ πάντων
δεσπόζοντος, οὔσα. Πανάμωμε, οἶκον δεῖξόν με, αὐτοῦ τῆς
ἐνεργείας, τὸν νοῦν μου καθαίρουσα, πάσης φανλότητος.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας...

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Αστὴρ ὡς νεόφωτος ἐκλάμπεις, ἀθλήσας στερερῶς ὑπὲρ Χρι-
στοῦ. τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔνδοξε, καὶ ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, πυρ-
σεύεις Ἀθανάσιε, τῶν εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

Στερερῶς ἀντετάξω τοῖς διώκταις, ἐρείσας τὰς βάσεις τῆς ψυ-
χῆς. τῇ πέτρᾳ τῇ τῆς πίστεως, θεόφρον Ἀθανάσιε, καὶ τὴν
ἀγχόνην ἥνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ καρτερώτατα.

Ιδοὺ ἡ πατρίς σου Νεομάρτυς, τελεῖ ἐν ὡδαῖς πνευματικαῖς, τὴν
φωτοφόρον μνήμην σου, τοὺς ἄθλους σου γεραίρουσα, δι' ὧν
Χριστὸν ἐδόξασας, μαρτυρικῶς Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Ετέχθη ἀγνῶν σου ἐξ αἱμάτων, ὁ Λόγος Πατρὸς ὁ συμφυής,
δίχα τροπῆς καὶ φύρσεως, καὶ ἀλογίαν ἅπασαν, τὴν τῆς ἀρεᾶς
ιάσατο, ἡμῶν δι' ἔλεος Ἀχραντε.

Καταβασία. Ράβδος εἰς τύπον...

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νέος ὥφθης Ἀθλητής, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, ἀριστεύ-
σας εὐσεβῶς, καὶ καταισχύνας τὸν ἐχθρόν, τῇ σῇ ἀθλήσει
Ἀθανάσιε θεόφρον· ὅθεν ὁ Χριστός, ὁ τοὺς ἀγῶνας σου, δεξάμε-
νος σοφές, στέφει ἀφθάρτῳ σε, περιφανῶς κατέστεψε παμμάκαρ,
καὶ θείᾳ δόξῃ ἐδόξασεν· ὃν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν πίστει, ἐορταζόν-
των τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Η ' Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκέτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἡλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνη Ἀγνῇ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Ὡδὴ δ' . Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Χ αῖρων ἔστις πρὸ τυράννων, Ἀθλητὰ Ἀθανάσιε, μηδαμῶς τὸ τούτων, κράτος καὶ μανίαν πτοούμενος, καὶ τοῦ Σωτῆρος ἐκκήρυξας τὸ ὄνομα, πρὸς ὃν ἔκραζες· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Α γει Μάρτυς ἡ πατρίς σου, ἐν τῇ θείᾳ ἀθλήσει σου, ἑορτὴν ἀγίαν, τῇ σῇ προστασίᾳ προστρέχουσα, ἣν ἀπὸ πάσης διάσωζε κακώσεως, Ἀθανάσιε, ταῖς πρὸς Χριστὸν ἰκεσίαις σου.

Ι σχὺν θείαν κεκτημένος, ἐν νεότητι σώματος, τὴν ἰσχὺν τῆς πλάνης, καὶ τὴν τοῦ ἀλάστορος δύναμιν, καταπεπάτηκας Μάρτυς Ἀθανάσιε, πρὸς ἀθάνατον, σπεύδων ζωὴν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ρ υπωθεῖς ταῖς ἁμαρτίαις, τὴν ψυχὴν μου ἐμόλυνα, ἀλλὰ σὺ Παρθένε, οἷα τοῦ ἐλέους θησαύρισμα, τῶν οἰκτιρμῶν σου τοῖς ρείθροις ἀπακάθαρτον, τὴν καρδίαν μου, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε...

Ὡδὴ ε' . Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ε ' ν ὥρα νεότητος, ἐδέξω τὸ μαρτύριον, γνώμῃ θεολήπτω Ἀθλοφόρε, δόξαν καὶ πλοῦτον ὑπεριδὼν ὡς φθαρτά, καὶ τῶν πάλαι θείων Ἀθλητῶν, ὥφθης ἰσοστάσιος, καθελὼν τὸν ἀντίπαλον.

Π οινῶν οὐκ ἐφρόντισας, οὐδὲ εἰρκτῆς τὴν κάθειρξιν, οὐ θυμὸν κατέπτηξας τυράννων, ἀλλ' εὐγενεῖα ψυχῆς ἀνώτερος, πάντων ἀνεδείχθης τῶν δεινῶν, Μάρτυς Ἀθανάσιε, καὶ νομίμως ἡγωνισαί.

Ο ' νέος ἐν Μάρτυσιν, ὀπλίτης Ἀθανάσιος, τῆς ἀθανασίας θεῖον ἄνθος, Μακεδονίας τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ βλαστὸς τοῦ Πύργου ὁ σεπτὸς, ἀνυμνεῖσθω σήμερον, ἱεροῖς μελωδήμασι.

Θεοτοκίον.

Λυχνία πολύφωτε, τῶν δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου πάθει, λάμπρυνον τῇ σῇ ἐπισκοπῇ, καὶ τὸν νοῦν μου ὕψωσον, πρὸς τὴν θεῖαν ἀγάπην.

Καταβασία. Ὡ τρισμακάριστον ξύλον...

Ὡδὴ στ'. Τὴν θεῖαν αὐτήν.

Λάμπων σοφίας ταῖς χάρισι, καὶ ὥρα τῆς νεότητος Ἁγιε, λαμπρῶς ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ Ἀθανάσιε, καὶ ἀθανάτου δόξης, ὥφθης συμμετοχος.

Α'γαλλιᾶται τῇ δόξῃ σου, ὁ Πύργος ἡ πατρίς σου καὶ γάνυται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου, Μάρτυς σοφὲ Ἀθανάσιε, προστάτην κτημένη καὶ πολιοῦχόν σε.

Καταβαλὼν τὸν ἀντίπαλον, ὑπέστης δι' ἀγχόνης τὸν θάνατον, ὥς ἄλλου πάσχοντος, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀθάνατον, μετέστης Ἀθανάσιε, ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ι'σχύν μοι ἄνωθεν βράβευσον, πατεῖν τὰ πονηρὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος, καὶ πολιτεύεσθαι Ἀχραντε, ἐν φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ σεμνοῖς ἦθεσι.

Καταβασία. Νοτίου θηρός...

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Μαρτυρίαν ἤνυσας, γνώμη ἐνθέῳ τὸν δρόμον, καὶ στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀθανάτων ἀξίως· ὄθεν σε, ὥς τοῦ Σωτῆρος Μάρτυρα νέον, μέλποντες, τὴν ἄθλησίν σου ἀνευφημοῦμεν, Ἀθανάσιε θεόφρον, τὸν στεφοδότην Χριστὸν δοξάζοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ωσπερ ἄνθος εὐῶδες ἐξήνθησας, τῷ λειμῶνι τῆς πίστεως Ἁγιε, εὐωδιάζων τοὺς πιστοὺς, ἀρώμασι τοῖς νοητοῖς, τῆς σῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγίας μαρτυρίας· τούτου γὰρ τὸ σωτήριον ὄνομα, ἀκαταπλήκτῳ ψυχῇ, καὶ εὐτόλμοις χεῖλεσιν, ἐπὶ ἀπίστων τυράννων καὶ κριτῶν ὁμολόγησας, τῶν πάλαι Ἀθλητῶν τῆς εὐσεβείας, χαρα-

κτηρίσας τὴν ἀξιύμνητον ἀνδρείαν καὶ παρρησίαν· καὶ ἀνώτερος ποινῶν, καὶ ἀπειλῶν καὶ ἐπαγγελιῶν, ὡς τῷ Σωτῆρι Χριστῷ τῷ νοῦ ἀτενίζων, γενόμενος Ἀθανάσιε, ὡς ἀπαρχὴν ἀθανάτου ζωῆς, τὸν δι' ἀγχόνης ἐδέξω θάνατον· διὸ φιλομαρτύρων χοροί, τὴν μακαρίαν σου ἀνυμνοῦμεν ἄθλησιν, τὸν στεφοδότην Χριστὸν δοξάζοντες.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν .

Τῇ η', τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἐκ Κουλιακιᾶς, (νῦν δὲ Πύργου) καταγομένου, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀθλήσαντος ἐν ἔτει αψοδ'. (1774).

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀγχόνῃ ὤφθη κλίμαξ

Δι' ἧς ἀνῆλθεν οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Ἀθανάσιος θεόφρων ὀγδοάτῃ τέτληκε βρόχον.

Οὗτος ὁ νέος τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητὴς καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος Ἀθανάσιος, ἦν ἐκ τινος κωμοπόλεως, ἣτις πάλαι μὲν ἐκαλεῖτο Κουλιακιά, ἢ Χαλάστρα, νῦν δὲ κέκληται Πύργος, ἐγγὺς οὖσα τῆς Θεσσαλονίκης. Ἰονεῖς ἔσχεν εὐσεβεῖς καὶ εὐπόρους, ὧν ἡ κλῆσις Πολύχρους καὶ Λουλούδα, παρ' ὧν ἀνατραφεὶς ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου, ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ τότε γνώσει λιπαρῶς· εὐφυῖα γὰρ νοὸς ἐκοσμεῖτο, καὶ ἤθεσι σεμνοῖς ἐσεμνίνετο· διὸ καὶ ἐμαθήτευσεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, παρ' Ἀθανασίῳ τῷ Παρίῳ, καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἀθω Σχολῇ, παρὰ σοφοῖς διδασκάλοις. Συκοφαντηθεὶς ἐκ τινων Ἀγαρηνῶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ διὰ τινὰ διάλογον, ἐνήχθη ἐν Θεσσαλονίκῃ τῷ κριτῇ, παρ' οὗ ἐξεβιάσθη πρὸς ἐξόμοσιν. Ἀλλ' ὁ μακάριος ἀτρέμας, θαρσαλεότῃ πολλῇ ὠμολόγησε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ ὁμολογίαν· καὶ μηδόλως ὑπενδούς κολακείαις καὶ ἀπειλαῖς ποινῶν, ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον τῇ η' Σεπτεμβρίου μηνός, τοῦ σωτηρίου ἔτους αψοδ' (1774), τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων, ἐν πόλει Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἐνεταφιάσθη ὑπὸ τινων Χριστιανῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Στόμα ἥνοιξας, τὸ σὸν καὶ ὠμολογήσας, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἐπὶ ἀπίστων κριτῶν, σοφὲ Ἀθανάσιε, ἀποσκοπούμενος, τὴν λαμπρότητα, τὴν μέλλουσαν ἦν δίδωσιν, ὁ Σωτὴρ τοῖς αὐτοῦ φίλοις.

Γόνος ἅγιος, τοῦ Πύργου Ἀθανάσιε, πέλων ἡγώνισαι, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀνδρικῶς, καὶ τούτῳ προσήνεξαι, ὥς θυμὰ ἄμωμον ὄθεν τέρπεται, ἡ σὴ πατρὶς γεραίρουσα, τὴν λαμπράν σου ἀριστείαν.

Ε'θανάτωσας, ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον, τὸν ἐπελθόντα σοι, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος θάνατον, στερεῶ φρονήματι, Ἀθανάσιε· διὸ ὁ πάντων Κύριος, αἰωνίως σὲ δοξάζει.

Θεοτοκίον.

Ράβδος πέφηνας, Ἀγνή θεοβλαστούργητος, ὥς ἄνθος εὖοσμον, ὥς Ἡσαΐας φησί, Χριστὸν ἐξανθήσασα, ὑπὲρ κατάληψιν, κόσμῳ πνεύσαντα, ὁσμὴν ζωῆς τῆς κρείττονος, καὶ τὴν θείαν εὐωδίαν.

Καταβασία. Ἐκνοον πρόσταγμα...

Ὡδὴ ζ'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Α"θλησιν ἡγώνισαι ἁγίαν, ὑστέροις ἐν τοῖς καιροῖς ὧ Ἀθανάσιε, τῶν πάλαι ἐπόμενος, Ἀθλητῶν τοῖς ἵχνεσι, μεθ' ὧν νῦν ἀγαλλόμενος καὶ ἀξιούμενος, ἀρρήτων ἀγαθῶν Νεομάρτυς, μέμνησο τῶν πίστει, τελούντων σου τὴν μνήμην.

Σθένος θεϊκὸν ἐνδεδυμένος, οὐδόλως ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς φύσεως, ἀπειλὰς καὶ μάστιγας, καὶ εἰρκτὰς κατέπτηξας, ἀλλ' ἀνδρικῶ φρονήματι ἄτρεπτος ἔμεινας, ἐν πᾶσι τοῖς δεινοῖς Ἀθλοφόρε, Κύριον δοξάζων, τὸν σὲ ἐνδυναμοῦντα.

Ι"θυνας ψυχῆς σου τὰς πορείας, πρὸς μόνον τῶν ἐφετῶν τὸ ἄκρον Ἅγιε· ὄθεν καὶ τὸν θάνατον, καρτερῶς ὑπέμεινας· καὶ ἀπαγχονιζόμενος Κυρίῳ ἔλεγες· Δέξαι μου ὦ Σῶτερ τὸ πνεῦμα, καὶ ταῖς τῶν Μαρτύρων, κατὰταξον χορείαις.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ Παρθένος καθωράθης, τεκοῦσα σωματικῶς τὸν ἀπερίληπτον, ὥς αὐτὸς ἠθέλησε, μόνη Ἀειπάρθενε, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἐρρύσατο τῆς πάλαι πτώσεως· διὸ σου τὰ πολλὰ μεγαλεῖα, Κόρη ἀνυμνοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σωθέντες.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες...

Ὡδή θ'. Ὁ ἅπας γηγενής.

Ο ῥμφ τῆς ζωῆς, τῆς ἄνω προσώρμησαι, αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἀκυμάντως Ἁγίε, τοῦ μαρτυρίου πλεύσας τὸ πέλαγος, καὶ ἀθανάτου λήξεως ἐπιλαβόμενος, σὺν Μαρτύρων, δήμοις Ἀθανάσιε, καθορᾷς τοῦ Χριστοῦ τὴν λαμπρότητα.

Υ ῥψωσας τὸν νοῦν, πρὸς μόνον τὸν Ὑψιστον ἐνθέω ἔρωτι, Μάρτυς Ἀθανάσιε, καὶ τὴν ἀγχόνην στερωῶς ὑπέμεινας, ἀπάγξας τοὺς παράφρονas τῇ καρτερίᾳ σου· διὰ τοῦτο, ἀκηράτῳ στέφει σε, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν Ἁγίε.

Μ άρτυς ἀληθής, Χριστοῦ ἀναδέδειξαι, ἀθλήσας ἄριστα, μάκαρ Ἀθανάσιε· διὸ τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας, ρῦσαι ἐκ πάσης θλίψεως καὶ περιστάσεως, καὶ νοός μου, λῦσον τὴν σκοτόμειναν, τῷ φωτὶ τῶν θερμῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Μ έγα καὶ φρικτόν, τῆς κυοφορίας σου, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ὄντως τὸ μυστήριον, ὑπάρχει Κόρη Θεοχαρίτωτε· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας τὸν Ὑπερούσιον· ὃν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων τὴν ἄφραστον δόξαν σου.

Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε...

Καταβασία. Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου...

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Α ῥθλητικῶς ἐδόξασας, ἐν τοῖς ὑστέροις ἔτεσι, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης, τῇ καρτερᾷ σου ἐνστάσει· διὸ σε Ἀθανάσιε, ὡς Ἀθλητὴν ἀήττητον, ὁ Κύριος ἐδόξασε, καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀνέδειξε κληρονόμον.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Α ῥγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ Μαρία· ἐν ἣ καὶ τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὐας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος 6'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ανθος ἡλικίας παριδών, καὶ τερπνῶν ἀπάντων μακρύνας, νοῦ θεόφρονι, Μάρτυς Ἀθανάσιε, χαίρων ἐχώρησας, πρὸς ἀθλήσεως σκάμματα, καὶ κατηγωνίσω, πᾶσαν τὴν ἀντίπαλον, ἐχθρῶν παράταξιν· ὅθεν τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, παρὰ τοῦ Χριστοῦ ἐκομίσω, καὶ μαρτύρων δῆμοις συνηρίθμῃσαι.

Οτε ἐβιάσθης παρ' ἐχθρῶν, δόλω καὶ ποιναῖς ἀρνηθῆναι, Χριστοῦ τὸ ὄνομα, τότε ἀνεκραύγαζες ἐν παρηρησίᾳ πολλῇ· Τὸν Χριστὸν καὶ Σωτῆρά μου, ὡς Θεὸν τῶν ὅλων, προσκυνῶ καὶ σέβομαι, ἀνακηρύττω τρανῶς· ὅθεν καὶ νομίμως ἀθλήσας, τῆς ἀθανασίας τὴν δόξαν, εἴληφας θεόφρον Ἀθανάσιε.

Οτε δι' ἀγχόνης ἀπηνῶς, δέδεξαι τὸ ἅγιον τέλος, ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ, τότε ἀνελήλυθας πρὸς τὰ σκηνώματα, οὐρανῶν Ἀθανάσιε, καὶ τῆς τῶν Μαρτύρων, δόξης κατηξίωσαι, ὡς Μάρτυς ἔνθεος. Ὅθεν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου τελούντων, τὴν σεπτὴν σου μνήμην καὶ σεβάσμιον.

Πύργος ἡ πατρίς σου Ἀθλητά, χαίρει τῇ ἀγία σου μνήμῃ, πανηγυρίζουσα, καὶ τῆς σῆς ἀθλήσεως, μέλπει τὰ σκάμματα, ἐκ καρδίας βοῶσά σοι· Ἀεὶ ἐκδυσώπει, Μάρτυς Ἀθανάσιε, Χριστὸν τὸν Κύριον, ρύεσθαι κινδύνων καὶ πόνων, καὶ δυσπραγιῶν τε καὶ νόσων, τὴν ἐνεγκαμένην σε κωμόπολιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. 6'.

Τὸν νέον τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητὴν, τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον, Ἀθανάσιον τὸν θεῖον ἀριστεά, ἀθλητικοῖς τιμήσωμεν ἄσμασι· τῆς ἀληθείας γὰρ τοῖς ὅπλοις, τοῦ ψεύδους τὴν ἀπάτην καθεῖλε, καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν ἀνεζωγράφησε, ἀθλήσεως πόνοις, τὸν δόλιον ὑποσκελίσας ὄφιν. Αὐτῷ βοήσωμεν· Νεομάρτυς ἔνδοξε, παρηρησίαν πρὸς Χριστὸν κεκτημένος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ
 νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστρὸς προε-
 λήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκνηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσο-
 δον, τοῦ Ἱερέως τοῦ Μεγάλου· μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν
 εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀθανάσιε Ἀθλητά, τῆς Μακεδονίας, φυτὸν νέον καὶ
εὐθαλές· χαίροις ὁ τοῦ Πύργου, τῆς σῆς πατρίδος Μάρτυς,
προστάτης καὶ μεσίτης, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Δίστιχον.

Δέξαι Ἀθανάσιε τόνδε τὸν ὕμνον
Ὅν σοι Γεράσιμος ἐξύφανεν ἤδη.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν Ἅγιον Νεομάρτυρα ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ,
τὸν ἐκ κωμοπόλεως Πύργου Θεσσαλονίκης.

ΠΟΙΗΜΑ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος
ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀθανάτου εὐκληρίας μετέχων, ὡς Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ
τροπαιοῦχος, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει Ἀθανάσιε, ρύεσθαι ἐκά-
στοτε, πάσης βλάβης καὶ νόσου, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ δεινῶν
συμπτωμάτων, τοὺς σὲ προστάτην ἔχοντας θερμόν, καὶ πρὸς τὸν
Κτίστην, μεσίτην εὐπρόσδεκτον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνά-
ξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύ-
σατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέ-
ρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις
αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Τὴν σὴν δίδου μοι Ἀγιε χάριν. Γερασίμου».

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τριάδος λαμπόμενος τῷ φωτί, ταῖς σαῖς φωτοφόροις, Ἀθανά-
σιε προσευχαῖς, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν τὸν ζόφον, καὶ εὐ-
φροσύνης τὸ φέγγος ἀνάτειλον.

Η 'γώνισαι Μάρτυς ἀθλητικῶς, καὶ πᾶσιν ἐδόθης, ἀντιλήπτωρ καὶ ἄρωγός, τοῖς πίστει καὶ πόθῳ προσιούσι, τῇ σῇ πρεσβείᾳ κλεινὴ Ἀθανάσιε.

Ι 'αμάτων πληρούμενος θεϊκῶν, ἐπόμβρησον Μάρτυς, εὐφροσύνης τὸν γλυκασμόν, τοῖς ἐν τῇ πικρία καὶ ὀδύνῃ, συνεχομένοις παθῶν Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σ αρκός μου τὰς νόσους τὰς χαλεπὰς, θεράπευσον Κόρη, καὶ καρδίας τὴν συντριβήν, καὶ δίδου μετάνοιαν γνησίαν, τῷ προσιόντι θερμῶς τῇ σῇ χάριτι.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Η 'θερμὴ σου πρεσβεία, πρὸς τὸν Θεὸν Ἁγίε, γένοιτο πηγὴ θυμηδίας, καὶ πάσης χάριτος, ἡμῖν ἐκάστοτε, ἐπερχομένης ἀνάγκης, ἡμᾶς Ἀθανάσιε, διαφυλάττουσα.

Ν οῦν ἀλάστορα Μάρτυς, ἀθλητικῶς ἥσχυνας· ὅθεν τῆς αὐτοῦ ἐπηρείας καὶ χαλεπότητος, ἡμᾶς ἀπάλλαξον, μαρτυρικῇ σου πρεσβείᾳ, πρὸς τὸν σὲ δοξάσαντα, ὦ Ἀθανάσιε.

Δ υσχερείας ἀπάσης, καὶ πολλαπλῶν θλίψεων, καὶ ἐπιφορῶν ἐπ' ὀδύνων, καὶ περιστάσεων, ἀτρότους φύλαττε, τοὺς κεκτημένους σε ρύστην, Μάρτυς Ἀθανάσιε, τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Ι 'λαστήριον κόσμου, ὡς ἀληθῶς πέφηνας, τέξασα σαρκὶ Θεοτόκε, τὸν ἀναβλύσαντα, χάριν καὶ ἔλεος· ὃν ἐκδυσώπει μοι δοῦναι, ὥνπερ ἐπλημμέλησα, τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δ ιάσωσον ὦ Νεομάρτυς Κυρίου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάσης βλάβης καὶ συμφορᾶς Ἀθανάσιε, τοὺς τῇ σεπτῇ σου προστρέχοντας προστασία.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...

Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμὴ.

Π ροστάτης θερμός, ἐδόθης τῇ πατρίδι σου, ἀθλήσας καλῶς, θεόφρον Ἀθανάσιε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, ἴλασμόν καὶ

παθῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν ἡμῖν, διδόναι τοῖς σπεύδουσι τῇ σκέπῃ σου.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δεσμῶν Μάρτυς ἀπάλλαξον, τῶν ἁμαρτημάτων ταῖς σαῖς δεήσεσι, καὶ ἀγάπῃ θεία σύνδησον, τοὺς σὲ εὐφημοῦντας Ἀθανάσιε.

Οὐρανόθεν ἐπίβλεψον, ἐπὶ τοὺς προστρέχοντας τῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ παράσχου Ἀθανάσιε, ὧν αἰτοῦνται Μάρτυς τὴν ἐκπλήρωσιν.

Υπελθὼν τὸ μαρτύριον, ἐν ὑστέροις χρόνοις στερωφῶ φρονήματι, πρεσβευτῆς ἡμῶν θερμότητος, ὥφθης πρὸς τὸν Κτίστην Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Μαριὰμ Μητροπάρθενε, ἡ τὸν Ζωοδότην Χριστὸν κυήσασα, ζώωσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν νενεκρωμένον πλημμελήμασι.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Οῖον γαληνόν, κεκτημένη τὴν πρεσβείαν σου, ἐκλυτροῦται χαλεπῶν τρικυμιῶν, ἡ πατρίς σου Νεομάρτυς Ἀθανάσιε.

Ιᾶσαι ἡμῶν, Ἀθανάσιε μακάριε, τὰς ὁδύνας καὶ τοὺς πόνους τῆς ζωῆς, καὶ εἰρήνην ἡμῖν αἶτει καὶ ὁμόνοιαν.

Αῶθεν ἡμᾶς, ταῖς θερμαῖς σου ἀντιλήψεσι, τῶν παγίδων τοῦ ἀρχαίου περνιστοῦ, Ἀθανάσιε ἀτρότους διαφύλαττε.

Θεοτοκίον.

Γέγονας Ἀγνή, σωματώσασα τὸν Κύριον, τῶν βροτῶν καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεόν, Ἀειπάρθενε καὶ μέγα καταφύγιον.

Ὡδὴ στ'. Τὴν δέξιν.

Ισχύϊ, τῇ θεϊκῇ ἀριστεύσας, Ἀθανάσιε Χριστοῦ στρατιῶτα, ἰσχὺν ἡμῖν τῇ πρεσβείᾳ σου δίδου, καταπατεῖν τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἐν ἰσχύϊ θεϊκῇ, ἐκπληροῦν τοῦ Θεοῦ τὰ ἐντάλματα.

Ε'ν θλίψει, καὶ συνοχῇ καὶ ἀνάγκῃ, βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ καὶ ῥύστης, ἔσο ἡμῖν Ἀθανάσιε Μάρτυς, μεταποιῶν πᾶσαν λύπην καὶ κάκωσιν, εἰς εὐφροσύνην καὶ χαράν, ὡς Χριστοῦ Ἀθλοφόρος ἀήττητος.

Χριστός σε, ὑπὲρ οὗ ἠθλησας χαίρων, παριδὼν τὸ τῆς νεότητος ἄνθος, δέδωκε πᾶσι τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν, ἐν ταῖς ἀνάγκαις προστάτην θερμότατον· διὸ προΐστασο ἡμῶν, Ἀθανάσιε Μάρτυς ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Α'γίων, ἁγιωτέρα ὑπάρχεις, καὶ Ἀγγέλων βασιλὶς Παναγία· διὸ καμὲ ἐναγῇ ταῖς ἀπάταις, καὶ ἡδοναῖς γεγονότα τοῦ σώματος, καθάρισον ἐκ τῆς φθορᾶς, τὴν ψυχὴν μου Ἀγνὴ ἀγιάζουσα.

Διάσωσον ὦ Νεομάρτυς Κυρίου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάσης βλάβης καὶ συμφορᾶς Ἀθανάσιε. τοὺς τῇ σεπτῇ σου προστρέχοντας προστασία.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ω'ς Ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ ἐνθεώτατος, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῶν μέγας πρὸς Κύριον, δυσώπει ἀεὶ Ἀθανάσιε, ἁμαρτημάτων διδόναι συγχώρησιν, τοῖς πόθῳ τιμῶσι τοὺς ἄθλους σου.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Στίχ. Πευτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ

δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Η ὀθλήσας στερρότατα, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς ὑστέροις, ἀκλινεῖ φρονήματι, Μάρτυς Ἀθανάσιε θείῳ ἔρωτι· διὸ νῦν Ἄγιε, ὡς τῆς ἀθανάτου, ἀπολαύων ὠραιότητος, ἀπαύστως πρέσβευε, τῷ σὲ ἐν τοῖς ἄθλοις σθενώσαντι, σθένος ἡμῖν οὐράνιον, δίδοσθαι καὶ χάριν καὶ ἔλεος, ὡς ἂν τῶν ἐν βίῳ, δεινῶν περιγινώμεθα σοφέ, καὶ θεαρέστως ἀνύσωμεν, πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρώμη θεία ἀθλήσας, Ἀθανάσιε Μάρτυς ἐχθρὸν κατήσχυνας· καὶ νῦν τῆς ἀθανάτου, ζωῆς ἐπαπολαύων, θανατούντων ἀπάλλαξον, ἐπιφορῶν καὶ παθῶν, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ιδε ὄμματι θείῳ, τοὺς πιστῶς ἱσταμένους πρὸ τῆς Εἰκόνης σου, καὶ δίδου τούτοις Μάρτυς, ὑγείαν καὶ εἰρήνην, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, ἀπαλλαγὴν ταχεῖαν.

Νοσημάτων παντοίων, καὶ ποικίλων κινδύνων, καὶ ἐπιθέσεων, ἐχθροῦ τοῦ ἀοράτου, διάσωσον λιταῖς σου, Ἀθανάσιε ἔνδοξε, τοὺς ἐξαιτοῦντας πιστῶς, τὴν ἀρωγὴν σου Μάρτυς.

Θεοτοκίον.

Γέλως πρόκειμαι Κόρη, ταῖς ροπαῖς ταῖς ἀτάκτοις τοῦ πολεμήτορος· ἀλλ' ὦ Θεογεννῆτορ, συνέτισον τὸν νοῦν μου, φόβῳ θείῳ καὶ δίδου μοι, μετάνοιαν ἀληθῆ, καὶ τέλος τῷ τοῦ βίου.

Ὡδή η'. Τὸν Βασιλέα.

Εἰχων μεγίστην, πρὸς τὸν Χριστὸν παρρησίαν, δι' ὃν ἤνεγκας τὸν θάνατον γενναίως, πλήρου Νεομάρτυς, τὰς τῶν πιστῶν αἰτήσεις.

Ράβδῳ παμμάκαρ, τῆς πρὸς Χριστόν σου πρεσβείας, κατασύντριψον τὴν καθ' ἡμῶν μαρίαν, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, ᾧ νέε' Ἀθλοφόρε.

Α'γαλλιᾶται, ἡ σὲ βλαστήσασα κόμη, Ἀθανάσιε τῇ σῇ στερεᾷ ἀθλήσει, ἣν ἀπαύστως ῥύου, ἀπάσης δυσπραγίας.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Παρθένε, τῶν γηγενῶν σωτηρία, ὡς κήσασα τὸν τοῦ παντός, Σωτῆρα, ὅθεν κάμει σῶσον, ὡς βρύσις τοῦ ἐλέους.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ι'λέωσαι τὸν Κτίστην, ἡμῖν Νεομάρτυς, τοῖς εὐλαβῶς τῇ πρεσβείᾳ σου σπεύδουσι, καὶ ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Μεγίστων χαρισμάτων, μέτοχος ὑπάρχων, ὡς Νεομάρτυς Κυρίου περιδοξος, χαρίζου πᾶσιν ὑγίαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ο'λόφωτον παστάδα, ἔχων κατοικίαν, ἐν οὐρανοῖς Ἀθανάσιε ἔνδοξε, ἐπινοιῶν τῶν τοῦ σκότους ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Θεοτοκίον.

Υ'πέρτερον τὸν νοῦν μου, δείξον Θεοτόκε, χαμαιπετῶν νοσημάτων τοῦ ὄφρεως, καὶ τοῦτον πλήρωσον Κόρη θείας ἐλλάμπεως.

Τὸ Ἀξιόν ἐστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἀθανάσιε Ἀθλητά, ὁ νέος ὀπλίτης, παρατάξεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀθανασίας, τὸ πανευῶδες ἄνθος, τὸ τέρπον καὶ εὐφραῖνον, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Γνώσει διαλάμπων τῇ ἀληθείᾳ, ἡσχυνας τὸν δόλον, τοῦ Βελίαρ τὸν κατὰ σοῦ, καὶ στερεῶς ἀθλήσας, φρονήματι ἀνδρείῳ, γερῶν τῶν ἀθανάτων, Μάρτυς ἡξίωσαι.

Τὸν Χριστὸν δοξάσας μαρτυρικῶς, ἤνεγκας γενναίως, Ἀθανάσιε Ἀθλητά, διὰ τῆς ἀγχόνης, τὸν θάνατον θεόφρον, καὶ ἀθανάτου δόξης, ἐπέβης Ἅγιε.

Χαίροις Νεομάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, τῶν πάλαι Μαρτύρων, ἰσοστάσιος ἐν παντί· νεόδρεπτον κρίνον, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς πλάνης ἀπελαῦνον, ὁσμὴν ψυχόλεθρον.

Εῴχων παρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, Ἀθανάσιε Ἀθλητά, πάσης λυτρωθῆναι, ἀνάγκης τε καὶ βλάβης, τοὺς πόθῳ προσιόντας, τῇ ἀντιλήψει σου.

Ως τῆς ἀθανάτου ζωῆς τρυφῶν, ἐν ἀγαλλιάσει, Ἀθανάσιε Ἀθλητά, ἐκ πάσης πικρίας, καὶ λύπης καὶ ὀδύνης, ἀτρώτους ἡμᾶς τήρει, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἑκτενὴς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἕξις:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Νέε τοῦ Σωτῆρος Ἀθλητά, ὁ καταβαλὼν τὸν Βελίαρ, ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ, Μάρτυς Ἀθανάσιε, ἀξιοθαύμαστε, πειρασμῶν καὶ κακώσεων, καὶ νόσων καὶ πόνων, ψυχῆς τε καὶ σώματος, θερμῇ πρεσβείᾳ σου, ρῦσαι τοὺς πιστῶς τε τιμῶντας, ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει, καὶ χαρᾷ διέπων τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

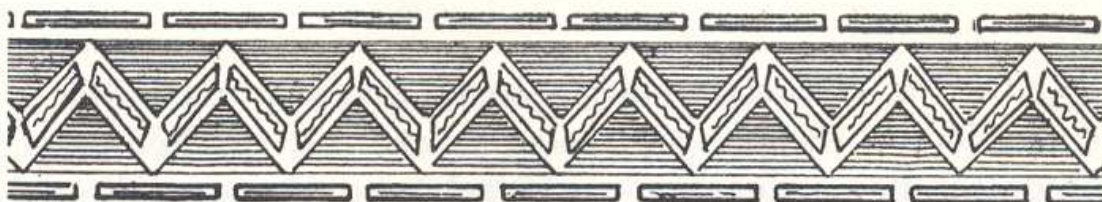
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον.

Δέξαι Ἀθανάσιε τὰς ἰκεσίας

Ἄς σοι Γεράσιμος τανῦν ἀναπέμπει.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

Εἰς τὸν Ἅγιον Νεομάρτυρα ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ
τὸν ἐκ Πύργου (Κουλιακιᾶς)

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τοῦ Σωτῆρος τροπαιοῦχον Νεομάρτυρα
Ἀθανασίας τὸν ἐπώνυμον καὶ μέτοχον
Ἀνυμνήσωμεν συμφώνως ἀναβοῶντες·
Παρηρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον
Καθικέτευε λυτροῦσθαι πάσης θλίψεως
Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Αγγελος ἐν ἀθλήσει. Ἀθανάσιε ὥφθης, κηρύττων τὸν Σωτῆ-
ρα καὶ Κτίστην, (ἐκ γ') καὶ τῇ θεοσόφῳ σου φωνῇ, τῆς ἀσε-
βείας τὴν πλάνην διήλεγξας· διό σε μακαρίζομεν, Νεομάρτυς ἀνα-
βοῶντες·

Χαῖρε δι' οὗ Χριστὸς ἐδοξάσθη
Χαῖρε δι' οὗ ἐχθρὸς κατεπλάγη
Χαῖρε ἀπανθούσης εὐκλείας ὑπέρτερε
Χαῖρε βασιλείας ἀλήκτου συμμετόχε
Χαῖρε ὕψος σταθερότητος εὐγενείας ψυχικῆς
Χαῖρε βάθος τῆς τοῦ Πνεύματος χορηγίας θεϊκῆς
Χαῖρε ὅτι καθεῖλες τοῦ Βελίαρ τὴν πλάνην
Χαῖρε ὅτι παρέχεις τὴν σωτήριον χάριν
Χαῖρε ἀμνὸς Χριστοῦ ὁ νεόθυτος
Χαῖρε λαμπτὴρ ἡμῶν ὁ νεόφωτος
Χαῖρε δι' οὗ ἡ πατρίς σου χορεύει
Χαῖρε πρὸς ὃν ἐν παντὶ καταφεύγει

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Βλέποντες νεανίαν, ἐν σεμνῇ πολιτείᾳ, ἐμπρέποντα οἱ πλάνοι σε Μάρτυς, ἐπῆλθόν σοι δολίαις φωναῖς, τῆς τοῦ Χριστοῦ σε ἀποστήσαι πίστεως· σὺ δὲ ὡς στῦλος ἄσειστος, διέμεινας Χριστῷ κραυγάζων·

Ἀλληλούϊα.

Γνώσει τῇ κάτω μάκαρ, σεαυτὸν ἐκγυμνάσας, ἐπλήσθης οὐρανίου σοφίας· ἐντεῦθεν λόγοις σου ἱεροῖς, τὴν ἀλογίαν τῶν ἐχθρῶν κατήσχυνας· διὸ ὡς Ἀθλοφόρον σε, Χριστοῦ τιμῶντες ἐκβοῶμεν·

Χαῖρε ὁ νέος τῇ ἡλικίᾳ

Χαῖρε ὁ ἔμφρων ἐν τῇ σοφίᾳ

Χαῖρε τῆς παιδείας τῆς θύραθεν ἔμπλεως

Χαῖρε τῆς σοφίας τῆς θείας συμμετοχος

Χαῖρε κλῆμα τὸ γλυκύκαρπον τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς

Χαῖρε βότρυς ὁ παμπέπειρος τῆς ἀθλητικῆς τιμῆς

Χαῖρε ὅτι βλυστάνεις τὸ οὐράνιον νέκταρ

Χαῖρε ὅτι ἐκφαίνεις τὸ θεόδοτον κέρας

Χαῖρε Χριστοῦ κηρύξας τὸ ὄνομα

Χαῖρε ἐχθροῦ ἐλέγξας τὸ φρόνημα

Χαῖρε Θεοῦ τῆς ἀγάπης ὁ πλήρης

Χαῖρε φωτὸς εὐσεβείας ὁ κήρυξ

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Δύναμιν οὐρανίαν, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ, οὐκ ἔδειςας ἐχθρῶν τὴν μαρίαν, ἀλλ' ἀδειμάντω Μάρτυς ψυχῇ, τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ κατέβαλες, θεόφρον Ἀθανάσιε, Χριστῷ ψάλλων ἐν εὐφροσύνῃ·

Ἀλληλούϊα.

Εἰλαμψας ἐν ἐσχάτοις, Ἀθανάσιε χρόνοις, ὡς σέλας φαινὸν εὐσεβείας, ἀθλήσας στερεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς γεηρῶν φρονημάτων ἀνώτερος, καὶ τῷ φωτὶ τῶν ἁθλῶν σου, καταπυρσεύεις τοὺς βοῶντας·

Χαῖρε τὸ ἄστρον τῆς εὐσεβείας

Χαῖρε ὁ λύχνος τῆς ἀληθείας

Χαῖρε λαμπηδὼν Ἐκκλησίας νεόφωτος

Χαῖρε Ἀθλητὴς τοῦ Σωτῆρος νεόλεκτος

Χαίρε ὅτι ἀπημαύρωσας τῆς ἀπάτης τὴν ἰσχὺν
 Χαίρε ὅτι πᾶσιν ἔφανατος εὐσεβείας τὴν αὐγὴν
 Χαίρε τῶν Ἀθλοφόρων μιμητὴς νικηφόρος
 Χαίρε τῆς ἀληθείας εὐκλεῆς Ἀθλοφόρος
 Χαίρε ἐχθρῶν πατήσας τὴν ἔνστασιν
 Χαίρε Χριστοῦ ἐκφαίνων τὴν ἔλλαμψιν
 Χαίρε χαρᾶς κοινωνῶν τῆς ἀρρήτου
 Χαίρε ροπῆς νικητῆς ὀλεθρίου

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Ζήλω πεπυρσευμένος, εὐσεβείας ἀγίω, παρείδες ἐναγεῖς ὑπολήψεις, καὶ πίστει καὶ ἀγάπῃ θερμῇ, πρὸς τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἡρίστευσας, παμμάκαρ Ἀθανάσιε, ἀθλητικῶς αὐτῷ κραυγάζων

Ἀλληλοῦῖα.

Ηῥλιος νέος ὥφθης, ὡς ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἀθλήσας τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ· τοῦ γὰρ σκότους Μάρτυς τὴν ἰσχύν, θριαμβεύσας φωτοφόρῳ ἀθλήσει σου, λαμπρύνεις Ἀθανάσιε, τοὺς εὐλαβῶς σοι ἐκβοῶντας·

Χαίρε ὁ νέος Χριστοῦ ὀπλίτης
 Χαίρε ὁ ἔνδοξος στεφανίτης
 Χαίρε στρατιῶτα Κυρίου ἀήττητε
 Χαίρε ἀθλονίκα ἐν πᾶσι περιίδοξε
 Χαίρε φοῖνιξ ὁ κατάκαρπος εὐκαρπίας μυστικῆς
 Χαίρε ξίφος τὸ τομώτατον προσπαθείας ὑλικῆς
 Χαίρε ὅτι ἐπήρθης πρὸς οὐράνιον δόξαν
 Χαίρε ὅτι λαμπρύνεις τὴν σὴν πατριον χώραν
 Χαίρε θεσμῶν τῆς ὕλης ὑπέρτερος
 Χαίρε κλεινὸς ἐν πᾶσι καὶ ἔκλαμπος
 Χαίρε υἱοὺς τοὺς τῆς Ἀγαρ αἰσχύνας
 Χαίρε πιστοὺς εὐφροσύνης ἐμπλήσας

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Θεολήπτω σου γλώσση, τὴν Χριστῶνυμον κλῆσιν, σαφῶς ἐπὶ ἀπίστων κηρύξας, τῆς πίστεως ἐκφαίνεις αὐτοῖς, τὴν ζωηφόρον λαμπρότητα Ἀγίε· θανεῖν γὰρ προθυμότατα, ὑπὲρ Χριστοῦ προεῖλου ψάλλων·

Ἀλληλούϊα.

Ισχυνας ὑπομῖναι, πίστεως δυναστείᾳ, θυμὸν ἰταμωτάτων τυράννων· ἐνδεδυμένος γὰρ τὸν Χριστόν, ὑπὲρ αὐτοῦ ἡγωνίσω στερρότατα, ἐνισχύων πρεσβείαις σου, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε ἰσχὺν ἐχθρῶν θριαμβεύσας
 Χαῖρε θυμὸν τυράννων ἐκλύσας
 Χαῖρε μαρτυρίου ἀνύσας τὰ σκάμματα
 Χαῖρε ἀσεβείας ἐκτρέψας τὰ ἄρματα
 Χαῖρε ἄνθραξ θείας πίστεως φλέξας ὕλην δυσσεβῶν
 Χαῖρε κρήνη ἢ βλυστάνουσα ὕδωρ θείων δωρεῶν
 Χαῖρε ὅτι παρείδες τῆς νεότητος ἄνθος
 Χαῖρε ὅτι καθεῖλες ἀσεβείας τὸ κράτος
 Χαῖρε πατῶν τὴν πλάνην τὴν βέβηλον
 Χαῖρε λαβὼν τὸν ἄφθαρτον στέφανον
 Χαῖρε δι' οὗ ὁ ἐχθρὸς ἐτροπώθη
 Χαῖρε δι' οὗ πᾶς πιστὸς ἐπερώσθη

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Κόσμου λιπὼν ἡδέα, καὶ νεότητος ὥραν, ὥς ὄναρ καὶ σκιὰν ἐλόγισω, καὶ προθύμως ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, σεαυτὸν εἰς θάνατον Μάρτυς δέδωκας· καὶ νῦν ζωὴν ἀθάνατον, τρυγᾷς σὺν Ἀγγέλοις προσάδων·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπεις τῇ σῇ πατρίδι, ἐωσφόρος ὡς ἄλλος, ὦ Ἀθανάσιε Νεομάρτυς, καὶ πληροῖς τῶν σῶν συμπολιτῶν, τὰ αἰτήματα ἐκάστοτε Ἀγίε· διὸ τὴν προστασίαν σου, κηρύττοντες ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε τὸ μύρον τῆς εὐωδίας
 Χαῖρε τὸ κρίνον τῆς ἀφθαρσίας
 Χαῖρε Μακεδόνων τὸ νέον ἀγλαῖσμα
 Χαῖρε τῆς ἰδίας πατρίδος διάδημα
 Χαῖρε μάρτυς καρτερώτατος παρατάξεως Χριστοῦ
 Χαῖρε γέρας θεοδώρητον τοῦ θεόφρονος λαοῦ
 Χαῖρε ὅτι ἀλώσω σοφιστείας τοῦ πλάνου
 Χαῖρε ὅτι ὑψώθης τῆς ἀπάτης τοῦ κόσμου
 Χαῖρε χοροῦ Μαρτύρων ἰσότιμε

Χαῖρε σεπτῶν Ἀγγέλων συνόμιλε
 Χαῖρε τῆς σῆς ἀντιλήπτωρ πατρίδος
 Χαῖρε αὐγῇ οὐρανίου ἀκτῖνος

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Μηδαμῶς δειλιάσας, τὸν θυμὸν τῶν τυράννων, καὶ πᾶσαν ἀπει-
 λὴν τῶν βασάνων, ἐχώρησας ὅλη τῇ ψυχῇ, πρὸς τὸν ἀγῶνα
 τὸν μέγιστον Ἀγιε, ἐν ᾧ περ καὶ ἠρίστευσας, Ἀθανάσιε Χριστῷ
 κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Νέον ὡς Ἀθλοφόρον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ μάρτυρα αὐ-
 τοῦ νικηφόρον, τιμᾷ σε καὶ γεραίρει φαιδρῶς, λαμπρυνομένη
 τῇ θείᾳ ἀθλήσει σου, ἣν φύλαττε ἀκλόνητον, βοῶσάν σοι Μάρτυς
 ἐν πίστει·

Χαῖρε ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας
 Χαῖρε ἡ πτώσις τῆς δυσσεβείας
 Χαῖρε ἀφθαρσίας φυτὸν εὐθαλέστατον
 Χαῖρε εὐσεβείας τὸ κρίνον τὸ εὖοσμον
 Χαῖρε νέος ἐν τοῖς Μάρτυσι τοῦ Σωτῆρος ἀριστεὺς
 Χαῖρε πάσης ἡμῖν χάριτος ἐκ Θεοῦ ὁ παροχεὺς
 Χαῖρε ὅτι τὸ κάλλος θεωρεῖς τοῦ δολίου
 Χαῖρε πιστῶν τὸ νέον ἐδραῖωμα
 Χαῖρε ἡμῶν ἀτίνακτον ἔρεισμα
 Χαῖρε ζωῆς κληρονόμε ἀλήκτου
 Χαῖρε φωτὸς θεωρὲ Τρισηλίου

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Ξενωθείς τῶν ἐν κόσμῳ, ὠκειώθης Κυρίῳ, ἀθλήσας δι' αὐτὸν
 στερροψύχως· αὐτῷ οἰκείωσον καὶ ἡμᾶς, Ἀθανάσιε ταῖς σαῖς
 παρακλήσεσιν, ὡς ἂν οἱ εὐφημοῦντές σε, ἀναβοῶμεν τῇ Τριάδι·

Ἀλληλούϊα.

Οἴλος ἔνθους ἐδέξω, δι' ἀγχόνης τὸ τέλος, τὸν κάλλιστον τελέ-
 σας ἀγῶνα, καὶ πρὸς τὸν ἀθλοθέτην Χριστόν, νικηφόρος ἀνε-
 λήλυθας Ἀγιε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ἐκβοῶντων σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε Ἀγγέλων ὁ συμπολίτης
 Χαῖρε βραβεῖα λαβὼν τῆς νίκης
 Χαῖρε τὸν ἀγῶνα τελέσας τὸν κάλλιστον
 Χαῖρε τὸν Βελίαρ αἰσχύνας τὸν κάκιστον
 Χαῖρε στήριγμα νεότευκτον εὐσεβῶν Χριστιανῶν
 Χαῖρε ἥττημα καὶ σύντριμμα δυσσεβῶν Ἀγαρηνῶν
 Χαῖρε ὅτι ἀνδρείως τὴν ἀγχόνην ὑπέστης
 Χαῖρε ὅτι ἐνδόξως πρὸς τὰ ἄνω μετέστης
 Χαῖρε Χριστοῦ ὁρῶν τὴν λαμπρότητα
 Χαῖρε ἐχθροῦ σοβῶν τὴν κακότητα
 Χαῖρε τοῦ θείου νυμφῶνος οἰκήτωρ
 Χαῖρε ἀπάντων ἡμῶν ἀντιλήπτωρ

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Πᾶσαν ἡνεγκας θλίψιν, καὶ εἰρκτὴν καὶ κακώσεις, νευρούμενος
 τῷ πόθῳ Κυρίου, Ἀθανάσιε Νεομάρτυς, ὑπερφρονήσας
 ἀκμῆς τῆς νεότητος· διὸ δόξα ἡ ἄρρητος, ἐδέξατό σε ἐκβοῶντα·

Ἀλληλούϊα.

Ρόδον ἀθανασίας, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἐδείχθης ἀνευδότως
 ἀθλήσας, Ἀθανάσιε Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ ἀθανάτοις ὁδομαῖς
 τε καὶ χάρισιν, εὐφραίνεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκβοῶντων σοι ἐκ
 πόθου·

Χαῖρε τὸ ρόδον τῆς ἀφθαρσίας
 Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς θυμηδίας
 Χαῖρε ψυχικῆς εὐσθενείας ὑπόδειγμα
 Χαῖρε εὐσεβοῦς μαρτυρίας ἐκτύπωμα
 Χαῖρε ἄσταχυς πολύφορος μυστικῆς συγκομιδῆς
 Χαῖρε αὔρα ἡ ζεφύριος νοητῆς ἀναψυχῆς
 Χαῖρε ὅτι λυτροῦσαι πειρασμῶν πολυτρόπων
 Χαῖρε ὅτι ἐξαίρεις συμφορῶν ψυχοφθόρων
 Χαῖρε πιστῶν προπύργιον ἄσειστον
 Χαῖρε Χριστοῦ ὥραϊον ὁσφράδιον
 Χαῖρε παθῶν διαλύων τὸν ζόφον
 Χαῖρε ψυχῶν θεραπεύων τὸν πόνον

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Στέφανον ἀφθαρσίας, ἐκ χειρῶν τοῦ Κυρίου, ἐδέξω ὡς νομίμως ἀθλήσας, καὶ Μαρτύρων ἡνώθης χοροῖς, οἵάπερ Μάρτυς Χριστοῦ ἀκαθαίρετος, παμμάκαρ Ἀθανάσιε, σὺν αὐτοῖς ἀπαύστως κραυγάζων·

Ἀλληλούϊα.

Τῇ ἀγχόνη ἐπέβης, ὥσπερ κλίμακι Μάρτυς, καὶ ἤρθης πρὸς οὐράνιον ὕψος, σῶμα δὲ τὸ ἀθλητικόν, εὐσεβῶν χοροὶ εὐσχήμως ἐκήδευσαν, θαυμάζοντες τοὺς ἄθλους σου, καὶ βοῶντές σοι γηθυσύνως·

Χαῖρε ἡ ἔμπνους ἀνδρείας στήλη
 Χαῖρε τῆς πίστεως θεία νίκη
 Χαῖρε ὁ τῶν πάλαι Μαρτύρων ὁμότροπος
 Χαῖρε τῶν Ἀγίων ἀπάντων ὁμόσκηνος
 Χαῖρε νέος μὲν τῷ σώματι, τῇ ψυχῇ δὲ πολιὸς
 Χαῖρε πλάνης τῆς φαυλότητος καθαιρέτης κραταιὸς
 Χαῖρε ὅτι Μαρτύρων ἡριθμήθης τοῖς δήμοις
 Χαῖρε ὅτι καρδίας τὰς ἐν ζόφῳ λαμπρύνεις
 Χαῖρε ἐχθροῦ ὁ λύων ἐπήρειαν
 Χαῖρε δεινὴν ὁ τρέπων κατήφειαν
 Χαῖρε παθῶν κατευνάζων τὴν ζάλην
 Χαῖρε ζωὴν μεταβάλλων τὴν φάυλην

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Υμνοῖς ἐπινικίοις, κατὰ χρέος τιμᾷ σε, ὁ Πύργος ἡ πατρίς σου παμμάκαρ, καὶ τῷ σῶ προσιοῦσα ναῶ, πανηγυρίζει τὴν ἁγίαν μνήμην σου, ἣν σκέπε καὶ διάσωζε, ἐκ πάσης θλίψεως βοῶσαν·

Ἀλληλούϊα.

Φλέξον τῶν πρεσβειῶν σου, τῷ πυρὶ Νεομάρτυς, τὴν καθ' ἡμῶν τοῦ πλάνου μανίαν, καὶ δίδου εἰρήνην εὐσταθῇ, καὶ εὐπραγίαν πᾶσαν Ἀθανάσιε, τῇ σὲ ἐνεγκαμένη, καὶ μετὰ πόθου σοι βοώσῃ·

Χαῖρε τοῦ Πύργου βλάστημα θεῖον
 Χαῖρε ἰσότιμε τῶν Μαρτύρων
 Χαῖρε νεολαίας σεμνῆς τὸ στεφάνωμα
 Χαῖρε τῆς πατρίδος σου ἅγιον καύχημα

Χαίρε βρύσις ἡ πηγάζουσα ψυχοτρόφον γλυκασμὸν
 Χαίρε ἰὸν πνέον ἅπασι θεῖον ἀρωματισμὸν
 Χαίρε ὅτι τῶν θείων ἀγαθῶν ἀπολαύεις
 Χαίρε ὅτι παντοίων ἀναγκῶν ἀπαλλάττεις
 Χαίρε Θεὸν ὑμνῶν τὸν Τρισηλίον
 Χαίρε ἐχθρὸν πατῶν τὸν ἀρχέκακον
 Χαίρε Κυρίου λαμπρὸς παραστάτης
 Χαίρε, ἡμῶν ἀρωγὸς καὶ προστάτης

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Χάριν θεῖαν πηγάζει, ἡ ἀγία Εἰκὼν σου, καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς
 ἀγιάζει, ὁ δὲ σὸς ναὸς ὁ ἱερός, οἷα λιμὴν Ἀθανάσιε πρόκει-
 ται, ἐν ᾧ πιστῶς προστρέχοντες, ἐν γαλήνῃ Θεῷ βοῶμεν·

Ἀλληλούϊα.

Ψ ἄλλοντές σου τοὺς ἄθλους, οἱ πιστοὶ Νεομάρτυς, δοξάζομεν
 Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, ὃν περ μὴ παύσῃ ἐκδυσσωπῶν, ρύεσθαι
 ἡμᾶς πάσης περιστάσεως· οὐ παύομεν γὰρ Ἁγίε, γεραίρειν σε καὶ
 ἐκβοᾶν σοι·

Χαίρε τοῦ Πύργου ἔφορος θεῖος
 Χαίρε τῶν πάλαι Μαρτύρων τύπος
 Χαίρε κληρονόμε τῆς ἄνω λαμπρότητος
 Χαίρε καταπέλτα ἐχθροῦ τῆς κακότητος
 Χαίρε καύχημα περὶδοξον σῶν πιστῶν συμπολιτῶν
 Χαίρε στέφος καὶ ὠράϊσμα Μακεδόνων εὐλαβῶν
 Χαίρε τῆς Ἐκκλησίας τὸ νεόδμητον τεῖχος
 Χαίρε τῆς ἀφθαρσίας τὸ νεόφυτον ἔρνος
 Χαίρε δι' οὗ παθῶν καθαρθήσομαι
 Χαίρε δι' οὗ Θεῷ προσαχθήσομαι
 Χαίρε πιστῶν ἀγαλλίαμα νέον
 Χαίρε κάμοι θεῖαν χάριν παρέχων

Χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Ω Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, Ἀθανάσιε Μάρτυς, ὁ ἄρτι τὸν Σωτῆ-
 ρα δοξάσας (ἐκ γ') τῆς ἄνω δόξης ὡς κοινωνῶν, τῆς τῶν
 παθῶν ἀδοξίας ἀπάλλαξον, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ τῷ Θεῷ
 αἰεὶ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αἶθις τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τοῦ Σωτῆρος τροπαιοῦχον Νεομάρτυρα
 Ἀθανασίας τὸν ἐπώνυμον καὶ μέτοχον
 Ἀνυμνήσωμεν συμφώνως ἀναβοῶντες·
 Παρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον
 Καθικέτευε λυτροῦσθαι πάσης θλίψεως
 Τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Μάρτυς Ἀθανάσιε.

Δίστιχον.

Χαῖρε Ἀθανάσιε σοὶ ἀνακράζει
 Γεράσιμος πλέξας σοι τοὺς δὲ τοὺς στίχους

Δῶρον ἱερὸν πνευματικῶν ἐξ ὕμνων
 Παύλου Ποιμένος Βερροίας καὶ Ναούσης
 τοῖς τῇ Ἑαυτοῦ Μητροπόλει Ἀγίοις
 ὦν λιταῖς φιλόνηρωπε Αὐτὸν φυλάττοις

